

TÉMA PRÁCE: Adaptace objektu knihovny na prostory pro ZUŠ

ATELIÉR: BGA032 Interiér

ROČNÍK/SEMESTR/ROK: 3./zimní/2025 - 2026

VEDOUCÍ PRÁCE: Ing. arch. René Baranyai

KONZULTANT: Ing. Olga Rubinová, Ph.D.

AUTOR: Vojtěch Trmač

PRŮVODNÍ ZPRÁVA	01
ANALÝZA PROGRAMU A MÍSTA STAVBY	02 - 03
PROBLÉMOVÝ VÝKRES A SITUACE ŠIRŠÍCH VZTAHŮ	04
SITUACE MÍSTA STAVBY	05
PŮDORYS 1NP	06
PŮDORYS 2NP	07
PŮDORYS 3NP	08
ŘEZY	09 - 10
POHLEDY NA STĚNY	11 - 14
INTERIÉROVÝ DETAIL	15
VIZUALIZACE	16 - 21
FOTOGRAFIE MODELU	22

STAVEBNÍ PROGRAM

Úkolem je prověřit možnosti adaptace objektu stávající městské knihovny v Prostějově pro centralizaci vybraných oborů ZUŠ Vladimíra Ambrose, zejména literárně-dramatického a tanečního oboru, případně také výtvarného oboru a zázemí orchestru. Návrh má ověřit kapacitní, dispoziční, technické, bezpečnostní a akustické možnosti historické budovy bývalé střelnice z roku 1823 s důrazem na ekonomicky úspornou a stavebně šetrnou adaptaci. Řešení má respektovat architektonické hodnoty objektu a jeho umístění v blízkosti památkově chráněných staveb. Součástí zadání je návrh základního provozního schématu, posouzení možnosti umístění studentské galerie, vazeb na okolní veřejný prostor a parkovou zeleň a zohlednění dlouhodobé provozní a energetické udržitelnosti.

IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název stavby: ZUŠ Prostějov
Místo stavby: Prostějov
Okres: Prostějov
Kraj: Olomoucký
Parcelní číslo: 238, 240, 7660

URBANISTICKÉ ŘEŠENÍ

Urbanistické řešení návrhu vychází ze snahy maximálně respektovat charakter okolní zástavby a využít prostorové a provozní návaznosti stávajících veřejných prostranství, zejména parků a náměstí v širším okolí objektu. Návrh pracuje s přirozeným prouděním lidí územím a snaží se jej podpořit zpřehledněním tras a vytvořením nových, logických pěších propojení, například mezi bočním vstupem do objektu, přechodem pro chodce a autobusovou zastávkou.

Zelený prostor za objektem je přepracován do podoby veřejně přístupného parku s okružní trasou určenou pro volnočasový pohyb. Součástí této trasy je výrazný krajinářský prvek v podobě velkorysé autorské lavičky, jejíž tvar kopíruje nejširší místo okruhu. Lavička zároveň plní funkci přirozené opěrné konstrukce pro navýšený terén za ní – nově modelovaný zemní val s výsadbou zeleně funguje jako protihluková bariéra vůči rušné komunikaci za parkem.

Zásadním urbanistickým gestem je změna orientace objektu, spočívající v přesunutí hlavního vstupu směrem do parku. Tím vzniká přehledný a jednoznačně čitelný nástupní prostor, který je pro návštěvníky snadno identifikovatelný a současně reprezentativní. Před hlavním vstupem je navržen cihlově dlážděný prostor s možností posezení a přímou vazbou na interiér objektu, který umožňuje konání veřejných akcí a neformálních setkání.

Vnější zásahy do objektu jsou záměrně střídme a soustředí se především na zvýšení přehlednosti a čitelnosti vstupů při zachování charakteru historické stavby. Boční vstup je akcentován subtilním ocelovým portálem a doplněn menším pláčkem s posezením a stojany na kola, který je opticky dělí objekt od asfaltové příjezdové komunikace. V místě nově definovaného hlavního vstupu jsou stávající oblouky proskleny a osazeny třemi velkoformátovými reprezentativními pivotovými dveřmi.

Barevné řešení exteriéru vychází z návratu k původní bílé barvě fasády, která objektu navrácí čistý a kultivovaný výraz. Celková barevnost je dána především použitím cihly – cihlová dlažba hlavních tras a ploch, cihlová drť na vedlejších cestách – což vytváří materiálovou kontinuitu a zároveň odkazuje na barevnost blízké památky, prostějovského zámku s oranžově až cihlově tónovanou fasádou.

Návrh klade důraz na ekonomickou a materiálovou udržitelnost, mimo jiné prostřednictvím recyklace materiálů vzniklých při stavebních úpravách objektu, například z bouraných přiček, nových otvorů či původních konstrukcí stropu v místě divadelního sálu. Parkování je v rámci řešení odsunuto dále od fasády objektu, aby nebyl narušen veřejný a pobytový charakter bezprostředního okolí stavby.

ARCHITEKTONICKÉ A PROVOZNĚ-DISPOZIČNÍ ŘEŠENÍ

Exteriérové úpravy objektu vycházejí z principů popsaných v kapitole Urbanistické řešení a jsou vedeny snahou o zachování charakteru historické stavby při současném zvýšení její prostorové čitelnosti a funkční srozumitelnosti. Architektonické řešení interiéru pracuje s jednoduchou a omezenou barevnou i materiálovou paletou. Základ tvoří přirozené, surové materiály, jejichž rustikalita je vědomě stavěna do kontrastu s lidskostí a barevností prací dětí. Interiér je chápán jako čistá kulisa pro umění, které jej aktivně dotváří a proměňuje.

Materiálové řešení je založeno na kontrastu teple působících prvků z dubového dřeva, využitých na obkladech a vestavěném nábytku, se surovostí kartáčované oceli, kovových detailů a přiznaného betonu. Nové architektonické zásahy do původní struktury jsou záměrně jasně čitelné a nesnaží se o napodobení soudobých forem – například monolitické betonové výplně vložené do původních dekorativních oblouků. Barevnost interiéru je záměrně potlačena ve prospěch přirozeného vzhledu použitých materiálů. Doplnkově se objevují cihlově až oranžově tónované prvky, například na závěsech nebo na laminovaných površích harmonikových dělicích stěn, které vytvářejí jemnou vazbu na barevnost exteriéru a okolního prostředí. Typickým prvkem sjednocujícím komunikační prostory jsou dubové obklady s integrovaným kolejnicovým systémem, umožňujícím flexibilní instalaci uměleckých děl, zatímco prostory učeben zachovávají jednoduchost bílými omítkami, jasně odlišujícími jejich funkci.

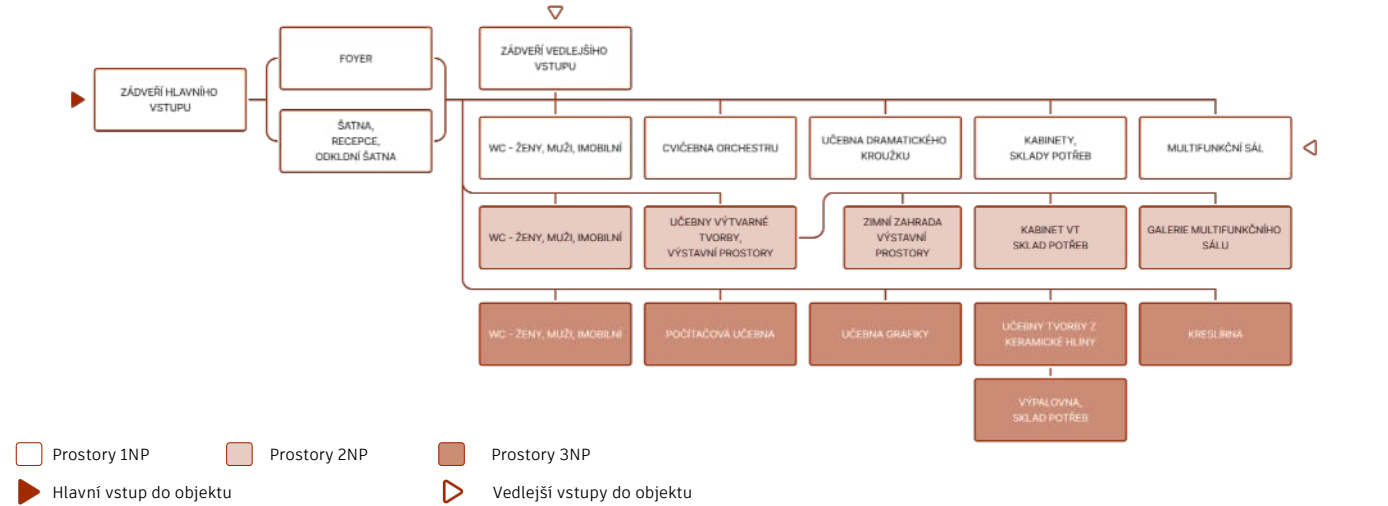
Významným dispozičním zásahem je změna polohy hlavního vstupu směrem do parku. Nové vstupní řešení nahrazuje původní nevyhovující nástup do úzké a nepřehledné chodby a vytváří jasně čitelnou vstupní sekvenci. Návštěvník vstupuje přes vstupní filtr, odkud je logicky veden dále do objektu – žáci směrem k šatnám a učebnám, veřejnost do foyer, výstavních prostor nebo divadelního sálu. Dispozice tak získává přehlednou hierarchii a reprezentativní charakter.

Návrh klade důraz na flexibilitu a víceúčelové využití jednotlivých zón, které se dokáží proměňovat podle denního režimu či typu akce:

- Prostory foyer jsou propojeny s šatnou prostřednictvím dělicího pultu. V běžném provozu funguje zázemí za pultem jako šatna žáků, během kulturních akcí se však prostor otevírá a mění se na recepci s odkladní šatnou pro návštěvníky.
- Multifunkční sál je koncipován jako divadelní prostor, jehož charakter lze jednoduchými zásahy proměnit. Odsunutím praktikáblů vzniká otevřená taneční plocha, odtazením černých závěsů se odhaluje velkoplošné zrcadlo určené pro taneční výuku, zatímco jejich zatažením zajistíme neutrální scénické pozadí s vhodnými akustickými vlastnostmi.
- Učebny výtvarného oboru jsou vybaveny autorskými sklopnými stoly. Jejich vyklopením vznikají výstavní panely pro dětské práce. Otevřením harmonikových stěn se následně třídy propojí v jeden kontinuální výstavní prostor, který plynule přechází přes prosklené pivotové dveře až do zimní zahrady. Proměnou učebny je umožněn nerušený přístup návštěvníků kulturních akcí až na galerii divelního sálu.
- Zimní zahrada je zachovalý prosklený prostor, jež svou novou funkcí slouží jako pobytový i výstavní prostor keramického kroužku a opticky propojuje interiér se zelení parku.

Nové dělicí konstrukce jsou řešeny s ohledem na prosvětlení hlubokých traktů dispozice. Tam, kde je potřeba zachovat soukromí a akustický útlum (učebny), jsou použity příčky z matného skla se závěsy. Zásadní proměnou prošlo i 3. NP, kde byly původní malé vikýře nahrazeny velkoformátovými střešními okny. Přirozené světlo je ze středu dispozice přiváděno také novými pásovými okny mezi učebnami a chodbami ze střešních světlíků umístěných mezi žebry trámového krovu.

PROVOZNÍ SCHÉMA OBJEKTU:

KONSTRUKČNÍ A MATERIÁLOVÉ ŘEŠENÍ AUTORSKÉHO DEAILU

Vybraným interiérovým detailem je lineární multifunkční mobiliářový prvek, který je vložen mezi prostor foyer a šatnu a funguje jako prostorový filtr a provozní uzel.

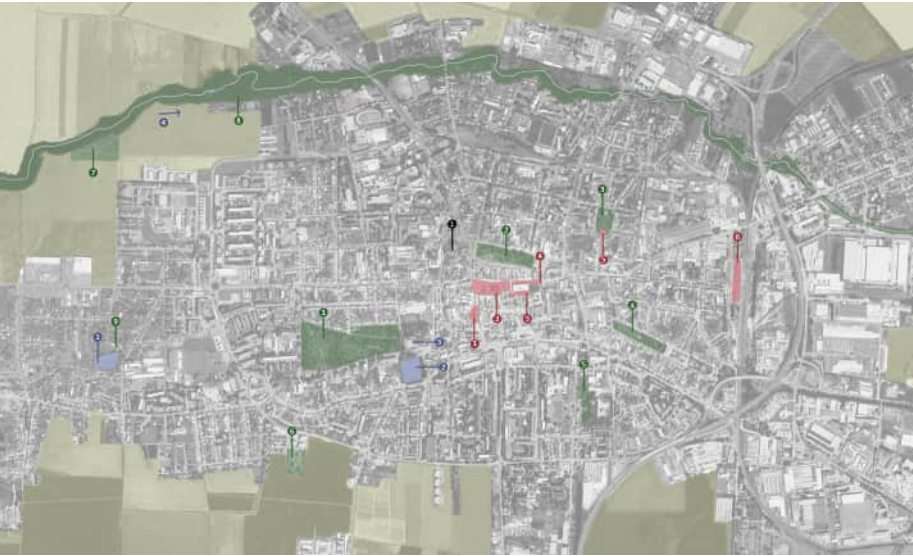
Ze strany foyer je prvek vymezen dělicí příčkou, která kombinuje skleněnou výplň a posuvné závěsné panely z dubové překližky. Tato vrstva umožňuje regulaci míry otevřenosti šatny. V běžném provozu je šatna vizuálně oddělena, zatímco při zvýšeném provozu nebo veřejných akcích lze prostor částečně či zcela otevřít. Za dělicí příčkou je vestavěný recepční pult, který tvoří obslužnou vrstvu prvku. Pod pultem jsou integrovány uzavřené skříňky, které jsou v každodenním provozu využívány především dětmi k ukládání osobních věcí, případně obsluhou recepcce.

Konstrukční základ dělicí části detailu tvoří systémový rám z kovových profilů, do kterého je integrována jak skleněná příčka, tak závěsný posuvný systém pro dřevěné panely. Rám zajišťuje potřebnou tuhost konstrukce a umožňuje přesné osazení jednotlivých vrstev. Skleněná příčka je navržena jako rámová konstrukce se skleněnou výplní, přičemž spodní část je provedena z matovaného skla zajišťujícího vizuální clonu šatny. Horní část je z čirého skla, které umožňuje průchod denního světla a zachování světlosti prostor. Rám příčky je řešen v kovovém vzhledu jako kartáčovaná nerez, s důrazem na subtilnost a technický výraz.

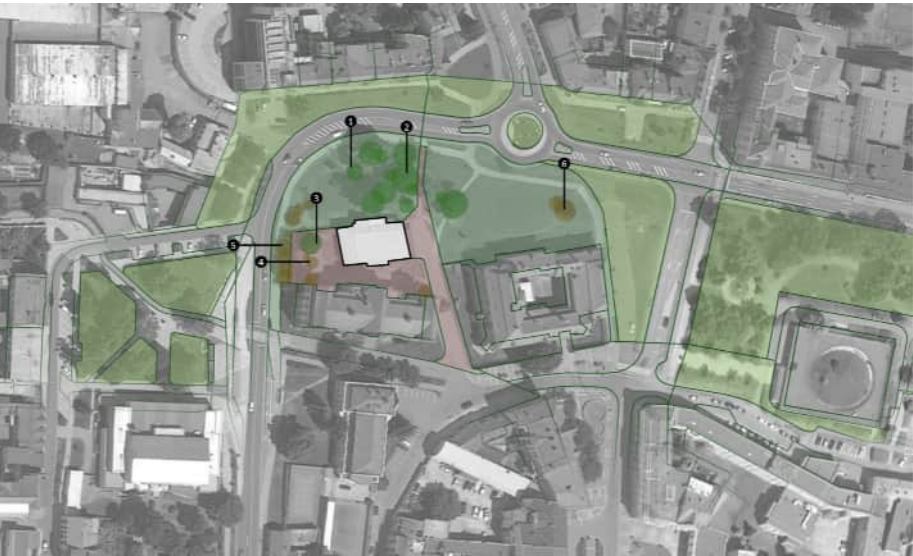
Hlavním materiálem mobiliářového prvku je dubová překližka, použitá na posuvné panely, recepční pult i korpusy skříněk. Materiál byl zvolen pro svou pevnost, tvarovou stálost a přirozený vizuální charakter, který je vhodný pro prostředí s převahou dětského provozu. Viditelné hrany překližkových desek jsou kryty dubovou dýhou, aby byl zachován jednotný vzhled a zvýšena odolnost hran proti poškození. Povrchová úprava dřeva je uvažována polomatně lakovaná, s důrazem na snadnou údržbu a dlouhodobou trvanlivost. Skříňky pod pultem jsou řešeny jako modulární systém, konstrukčně sestavený pomocí skrytých šroubových ocelových spojů, případně doplněných kolíkovými spoji. Toto řešení umožňuje přesnou montáž, případnou demontáž a flexibilní přizpůsobení měnícím se provozním požadavkům.

Architektonický výraz detailu je založen na jasné čitelnosti jednotlivých vrstev a na kontrastu materiálů. Teplý, přívětivý charakter dubového dřeva je vyvážen chladným a technickým výrazem kovového rámu a skleněné příčky. Prvek tak podporuje orientaci v prostoru, přehlednost provozu a současně vytváří kultivované prostředí vhodné jak pro každodenní dětský provoz, tak pro příležitostné veřejné využití.

ZÁKLADNÍ VZTAHY V KRAJINĚ

ZELEŇ V OKOLÍ STAVBY

ZELEŇ V PROSTĚJOVĚ

DRUHOVÁ SKLADBA ZELENĚ - Zeleň je tvořena primárně listnatými dřevinami, jako jsou lípy, javory, jasany a břízy. V parcích je tato skladba doplňována o okrasné kultivary (platany, třešně) a jehličnany, které zajišťují vizuální efekt i v zimním období.

KOMPOVANÁ ZELEŇ A PARKY - Město disponuje hustou sítí dobře udržovaných parků, včetně významných Kolářových a Smetanových sadů, které doplňují stromořadí a aleje. Parky jsou pro obyvatele v krátké docházkové vzdálenosti, lokálním nedostatkem je však místy chybějící bezbariérovost.

OKRAJE MĚSTA A PŘÍRODNÍ ZELEŇ - Periferii města tvoří pole, remízky a druhově pestré břehy říček Hloučela a Romže. Tyto lokality neslouží jen jako přírodní zázemí, ale jsou hojně využívány i k rekreaci díky síti cyklostezek a pěších tras.

SNAHA O ZACHOVÁNÍ BIODIVERZITY - Při správě zeleně je kladen důraz na ochranu přirozeného prostředí pro ptáky a hmyz, například vyčleňováním klidových zón. Významnou roli hraje biokoridor podél Hloučely, který podporuje druhovou rozmanitost rostlin i uvnitř města.

FUNKCE ZELENĚ - Městská zeleň plní vedle estetické a rekreační role také klíčové funkce klimatické. Stromy a rostliny ochlazují ulice, zvlhčují prostředí a čistí vzduch, čímž zlepšují životní podmínky obyvatel.

LEGENDA PLOCH

- 1) Místo stavby

VÝZNAMNÁ ZELEŇ, PARKY

VÝZNAMNÝ VEŘEJNÝ PROSTOR

POLE
- 1) Kolářovi sady

2) Smetanovi sady

3) Náměstí spojenců

4) Husovo náměstí

5) Botanická zahrada Petra Albrechta

6) Mládkovi sady

7) Park biokoridor Hloučela

8) Biokoridor Hloučela
- 1) Náměstí T. G. Masaryka

2) Žižkovo náměstí

3) Náměstí sv. Čecha

4) Dukelská brána

5) Náměstí spojenců

6) Vlakové a autobusové nádraží
- 2) Památkový platan

3) Rybník Prostějov

4) Rybářské chovné nádrže

5) Tok řeky Hloučela
- ŘEKY, VODNÍ PLOCHY

SOUSEDÍCÍ PLOCHY

- Zeleň, traviny

Zpevněná plocha, komunikace

Dále navazující zeleň a parky
- 0

50

100

m

ZELEŇ V BLÍZKÉM OKOLÍ STAVBY

- Zeleň nevhodná k zachování – dekorativní a sekundárně vysazené druhy

Zeleň vhodná k zachování – zeleň tamní, která vzhledem ke kvantitě jejího výskytu v lokalitě může ustoupit potřebám architektonického návrhu

VEŘEJNÝ PROSTOR

CÍLENÁ INTEGRACE ZELENĚ - Zeleň komponuje uliční prostor ve formě pásů podél komunikací, stromořadí i menších travnatých ploch s keři. Kromě estetického doplnění slouží také k funkčnímu členění prostoru, čímž zvyšuje bezpečnost chodců a cyklistů.

SOUŽITÍ CYKLISTŮ A CHODCŮ - Infrastruktura je navrhována s důrazem na logické začlenění do prostoru a bezpečné oddělení provozu. Cyklostezky jsou často vedeny podél zelených tras. Centrum města je řešeno formou pěších zón, zajišťujících bezpečný pohyb chodců.

DOSTUPNOST A DOCHÁZKOVÁ VZDÁLENOST - Město je rovnoměrně pokryto veřejnými prostranstvími. Pro většinu obyvatel je park nebo jiná plocha zeleně dostupná v krátké docházkové vzdálenosti, což podporuje jejich časté využívání.

BEZBARIÉROVOST - Ačkoliv se u některých parků a veřejných ploch stále vyskytují bariéry v podobě schodů, nerovných povrchů či staršího mobiliáře, situace se postupně zlepšuje. Probíhající úpravy cílí na zajištění plné přístupnosti a odstranění těchto překážek.

LIDSKÉ MĚŘÍTKO A ORIENTACE - Díky převaze nízké zástavby a kompaktnímu centru si veřejný prostor zachovává lidské měřítko. Prostedí je přizpůsobeno přirozenému pohybu lidí, je snadno čitelné a umožňuje bezproblémovou orientaci.

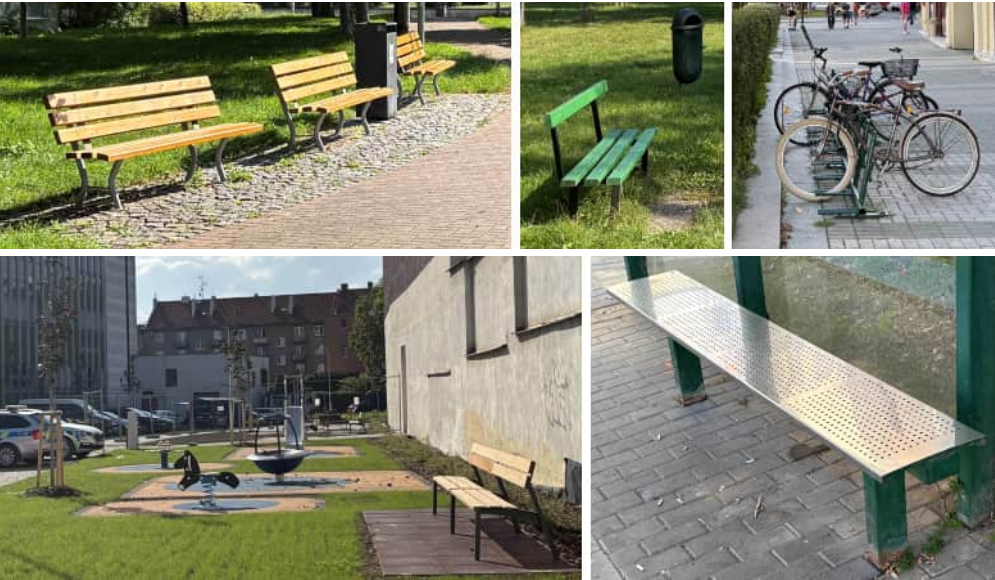
PŘÍKLAD K TEXTU - ZELEŇ V PROSTĚJOVĚ

PŘÍKLAD K TEXTU - VEŘEJNÝ PROSTOR

PŘÍKLAD K TEXTU - MĚSTSKÝ MOBILIÁŘ

SPOLEČENSKÁ FUNKCE PROSTORU - Veřejná prostranství fungují jako centra společenského života, místa pro setkávání, kulturní akce i odpočinek. Charakteristická je zde kombinace historického jádra s moderními prvky, která vytváří atraktivní prostředí pro pobyt.

MĚSTSKÝ MOBOILIÁŘ

VYBAVENOST - Ve městě je velké množství laviček, odpadkových košů a základního mobiliáře.

STAV MOBILIÁŘE - Část prvků je zastaralá nebo v horším technickém stavu, což snižuje jejich atraktivitu.

PŘÍSTUPNOST - Ne vždy je mobiliář vhodně umístěn nebo přístupný pro všechny věkové a pohybové skupiny obyvatel.

SNAHA O OBNOVU - Postupné nahrazování starších prvků modernějšími, využívání odolnějších materiálů a snaha o začlenění do charakteru veřejného prostoru.

DOPLŇKOVÉ PRVKY - V některých částech města veřejné prostory doplněny o cyklostojany, herní prvky pro děti nebo menší sportovní zařízení.

SHRNUTÍ ANALÝZY ZELEŇ, PARKY A VEŘEJNÝ PROSTOR

Město disponuje rozsáhlou a pestrou sítí zeleně, která sahá od upravených městských parků a stromořadí přes menší zelené plochy až po přirozené krajinné prvky na okrajích, jako jsou řeky, remízky či louky. Významná je přitom snaha o zachování biodiverzity a integraci přírodních prvků do městského organismus, což dokládá například biokoridor Hloučela. Zeleň zde plní nejen nezastupitelné ekologické funkce, ale slouží také k rekreaci a estetickému obohacení prostoru, přičemž velkou výhodou je dobrá docházková dostupnost parků pro většinu obyvatel.

Veřejný prostor je funkčně začleněn do struktury města a nabízí zázemí pro pohyb, odpočinek i setkávání. Pozitivním signálem je systematické investování do obnovy mobiliáře, chodníků, sportovišť a hřišť, stejně jako realizace nových projektů, které reagují na současnou potřeby a zvyšují kvalitu života.

Navzdory těmto kladům však veřejný prostor vykazuje i určité nedostatky. Jeho kvalita je místy nerovnoměrná – zatímco nové realizace působí moderně a uživatelsky přívětivě, některé starší prostory zůstávají zastaralé, s méně kvalitními povrchy a opotřebovaným vybavením. Problematická je v některých lokalitách také přístupnost; bariéry v podobě schodů, nerovností či nevhodně umístěného mobiliáře komplikují pohyb a snižují komfort užívání veřejných prostranství.

HISTORIE MÍSTA

Objekt dnešní Městské knihovny v Prostějově patří k významným historickým stavbám města a jeho funkce se v průběhu času výrazně proměňovala. Budova byla vystavěna roku 1823 v mimořádně krátké době tří měsíců podle návrhu stavitele Josefa Semmlera. Původně sloužila jako Dům ostrostřelců, tedy sídlo místního střeleckého spolku.

V letech 1844–1918 nesl objekt oficiální název Dům ostrostřelců císaře Františka Josefa I., což odráželo politické a společenské poměry habsburské monarchie. Na tuto původní funkci dodnes odkazuje architektonický dekor stavby - reliéf v tympanonu hlavního průčelí. Ve znaku jsou jako štítonoši zobrazeni dva gryfové, kteří střeží znak střelců tvořený dvěma překříženými puškami se střeleckým terčem. Tento terč je datován rokem 1823, tedy obdobím vzniku stavby, a představuje cenný doklad původního určení objektu.

Urbanistický kontext budovy se v průběhu 19. století výrazně proměnil. Zatímco původně se nacházela v blízkosti městských valů, po jejich zrušení v roce 1841 došlo k parkové úpravě okolí. Vznikla zde mimo jiné topolová alej, která přispěla k reprezentativnímu a rekreačnímu charakteru prostoru. Tyto proměny jsou patrné i na historických snímcích z počátku 20. století, které dokumentují postupnou integraci objektu do nově formovaného městského prostředí.

V roce 1896 ostrostřelci budovu opustili a objekt začal sloužit různým účelům. Nacházel se zde sirotčinec, obytné byty a později také garáže pošty, což dokládá jeho flexibilní využitelnost v závislosti na aktuálních potřebách města. Zásadní změna nastala roku 1919, kdy byla budova určena pro potřeby městské knihovny.

OSVĚTLENÍ A AKUSTIKA V INTERIÉRU

Přirozené osvětlení objektu je ovlivněno zejména stíněním severní fasády vzrostlými stromy a poměrně malými okenními otvory původní stavby. Výhodou je samostatně stojící poloha budovy, která umožňuje prosvětlení ze všech světových stran. Vzhledem k omezenému množství denního světla je však nezbytné doplnění kvalitním umělým osvětlením.

Umělé osvětlení je navrženo v souladu s normou ČSN EN 12464-1. Pro učebny a výukové prostory je uvažována intenzita osvětlení v rozmezí 300–500 lx, u prostor s vyššími nároky, například u sálu, jsou hodnoty vyšší a umožňují regulaci. Teplota světla je volena podle charakteru místnosti a osvětlení je koncipováno jako adaptivní, s možnostmi přizpůsobení denní době a způsobu využití prostoru.

Z akustického hlediska je budova zatížena hlukem z rušné ulice na severní straně, který je částečně tlumen zelení. Další snížení hluku lze řešit vhodnými stavebními a krajinařskými opatřeními. V interiéru je kladen důraz zejména na akustiku prostor pro dramatický a hudební obor. Práce s dobou dozvuku T60 umožňuje dosáhnout srozumitelnosti řeči i vhodných podmínek pro hudbu, a to pomocí akusticky pohltivých či odrazivých materiálů. Akustická pohoda je dále zajištěna omezením přenosu hluku mezi místnostmi prostřednictvím konstrukčních a materiálových řešení.

REFERENCE OBJEKTU S VYUŽITÍM PODOBNÉHO TYPU

Základní umělecká škola v Dolních Břežanech je příkladem soudobé architektonické intervence, která citlivě reaguje na problematiku adaptace stávajícího objektu na novou veřejnou funkci. Projekt ateliéru Pavel Hnilička Architects + Planners byl realizován v roce 2015 a spočíval v celkové rekonstrukci bývalého areálu zemědělského družstva na moderní vzdělávací a kulturní zařízení.

Stejně jako v Dolních Břežanech i u našeho zadání bylo nutné přizpůsobit stávající dispozice novým provozním nárokům, tedy vzniku učeben, zkušeben a společenských prostorů pro výuku a vystoupení. Reference slouží jako příklad soudobého a funkčně promyšleného řešení, které ukazuje, že i výrazně odlišný původní objekt lze úspěšně transformovat na kvalitní prostředí pro umělecké vzdělávání, což je princip, o který se opírá i můj návrh.

Součástí návrhu byla také výrazná dostavba vstupní platformy a jasné zvýraznění vstupů do objektu. Architekti se zde museli podobně vyrovnat s nečitelnou strukturou původního areálu a vytvořit srozumitelný a jednoznačný dispoziční systém.

PŘÍRODNÍ MATERIÁLY V INTERIÉRU

Přírodní materiály jsou v interiéru využívány pro svou autentičnost a jedinečnost každého kusu. Vyznačují se zdravotní nezávadností a dlouhou životností, která může dosahovat stovek let. Jejich použití zvyšuje estetickou i tržní hodnotu nemovitosti. Nevýhodou je vyšší pořizovací cena a náročnější údržba, často vyžadující specifické čištění či ochranu. Dalším limitem může být vyšší hmotnost komplikující montáž a nutnost odborné instalace. Barevná paleta je ve srovnání s umělými materiály užší.

Charakteristika vybraných materiálů:

DŘEVO - Nabízí dobré tepelně-izolační a akustické vlastnosti. Využívá se všestranně od obkladů a podlah po nábytek a svítidla.

KÁMEN - Materiál s vysokou pevností a trvanlivostí, vhodný pro namáhané plochy (podlahy, pracovní desky). Do prostoru vnáší stabilitu a vizuální eleganci.

KOVY - Uplatňují se v konstrukcích i doplňcích. Jsou charakteristické schopností odrážet světlo a působí dojmem spolehlivosti.

KERAMIKA A HLÍNA - Tradiční materiály pro obklady a omítky, které v interiéru evokují dle povrchové úpravy čistotu a řád.

TEXTILIE A KŮŽE - Textilní prvky (koberce, závěsy) měkký prostor a zlepšují jeho haptické vlastnosti. Přírodní kůže je trvanlivá, dnes je však často nahrazována alternativami.

UMĚLÉ MATERIÁLY V INTERIÉRU

Umělé materiály představují variabilní řešení s širokými možnostmi tvarování. Nabízejí rozsáhlou škálu barev a povrchových úprav a jsou obvykle cenově dostupnější než přírodní varianty. Mezi negativa patří zátěž životního prostředí při výrobě a potenciální uvolňování emisí či zápachu u nových výrobků. Oproti přírodním materiálům mohou mít kratší životnost a rychlejší opotřebení u levnějších variant. Haptický vjem bývá odlišný od přírodních vzorů.

Charakteristika vybraných materiálů:

BETON - Často ponecháván jako viditelná součást konstrukce, což zdůrazňuje konstrukční jasnost.

SKLO - Zajišťuje prosvětlení interiéru a optickou lehkost. Různé typy skel umožňují práci se světelnými efekty.

PLASTY - Dokáží imitovat jiné materiály, ale díky variabilitě tvarů a barev fungují i jako samostatné výrazové prvky.

KOMPOZITY - Spojují vlastnosti více materiálů pro dosažení pevnosti a nízké hmotnosti. Slouží jako praktická alternativa k přírodním materiálům.

UMĚLÉ TEXTILIE A KŮŽE - Umělé textilie se široce využívají v čalounění a akustických prvcích. Umělá kůže nabízí snadnou údržbu a vizuální nápodobu přírodního vzoru.

LEGENDA PLOCH

Objekt ZUŠ	Místo stavby
Významné objekty v okolí	Významná zeleň
Objekty pozitivně působící na objekt ZUŠ	Významný veřejný prostor
Ostatní zástavba	Pozemní komunikace

VÝZNAMNÉ PROSTORY

- 1) Knihovna – návrh ZUŠ
- 2) ZŠ A MŠ Prostějov
- 3) Zámek Prostějov
- 4) Sokolovna Prostějov
- 5) Městské lázně
- 6) Kino metro 70
- 7) Pernštýnské náměstí
- 8) Náměstí T. G. Masaryka

- 9) Smetanovi sady
- 10) Floriánské náměstí
- 11) Současná ZUŠ
- 12) Obecní úřad
- 13) Radnice
- 14) OC Zlatá brána
- 15) Kostel Povýšení sv. kříže

KVALITY V LOKALITĚ

- 1) Kvalitní vzrostlá zeleň
- 2) Přirozená návaznost veřejného prostoru
- 3) Dostupnost Parkování
- Centrum kultury
- Prostor pro dětské volnočasové aktivity
- Navazující autobusová doprava

PROBLÉMY V LOKALITĚ

- 1) Silniční provoz, hluk
- 2) Památková lokalita
- Špatná přehlednost proatředí

SITUACE ŠIRŠÍCH VZTAHŮ
ZUŠ PROSTĚJOV, VOJTĚCH TRMAČ

LEGENDA PLOCH

- Objekt ZUŠ
- Okolní zástavba
- Přiléhající zeleň
- Zpevněné plochy - asfaltové cesty

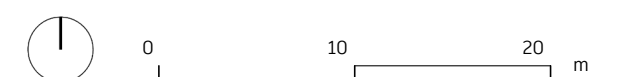
- Navržená zpevněná plocha - cihelná drť
- Navržené zpevněné cesty - cihlová dlažba

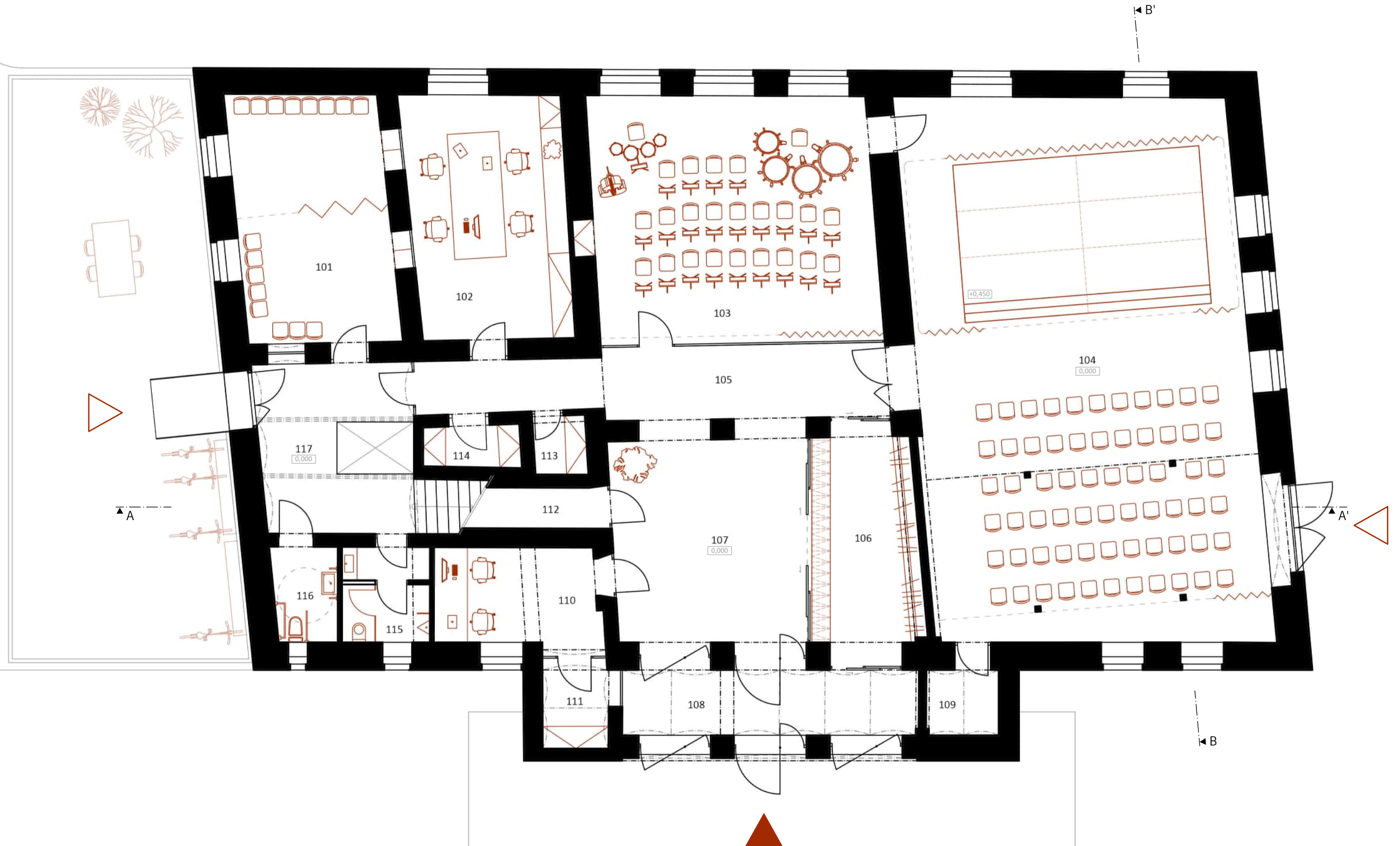
LEGENDA ČAR

- Katastrální členění území
- Navržené terénní úpravy
- Vrstevnice
- Zachovaná vzrostlá zeleň a mobiliář
- Navržená výsadba zeleně a osazení mobiliáře

LEGENDA ZNAČEK

- Parkování v lokalitě
- Parkování imobilní
- Dětské hřiště
- Hlavní vstup
- Vedlejší vstup

LEGENDA MÍSTNOSTÍ

101	Učebna – drama klub	28,1	m ²
102	Kabinet - drama klub, orchestr	28,3	m ²
	Sklad potřeb		
103	Cvičebna - orchestr	51,2	m ²
104	Divadelní sál	133,8	m ²
	Učebna taneční kroužek		

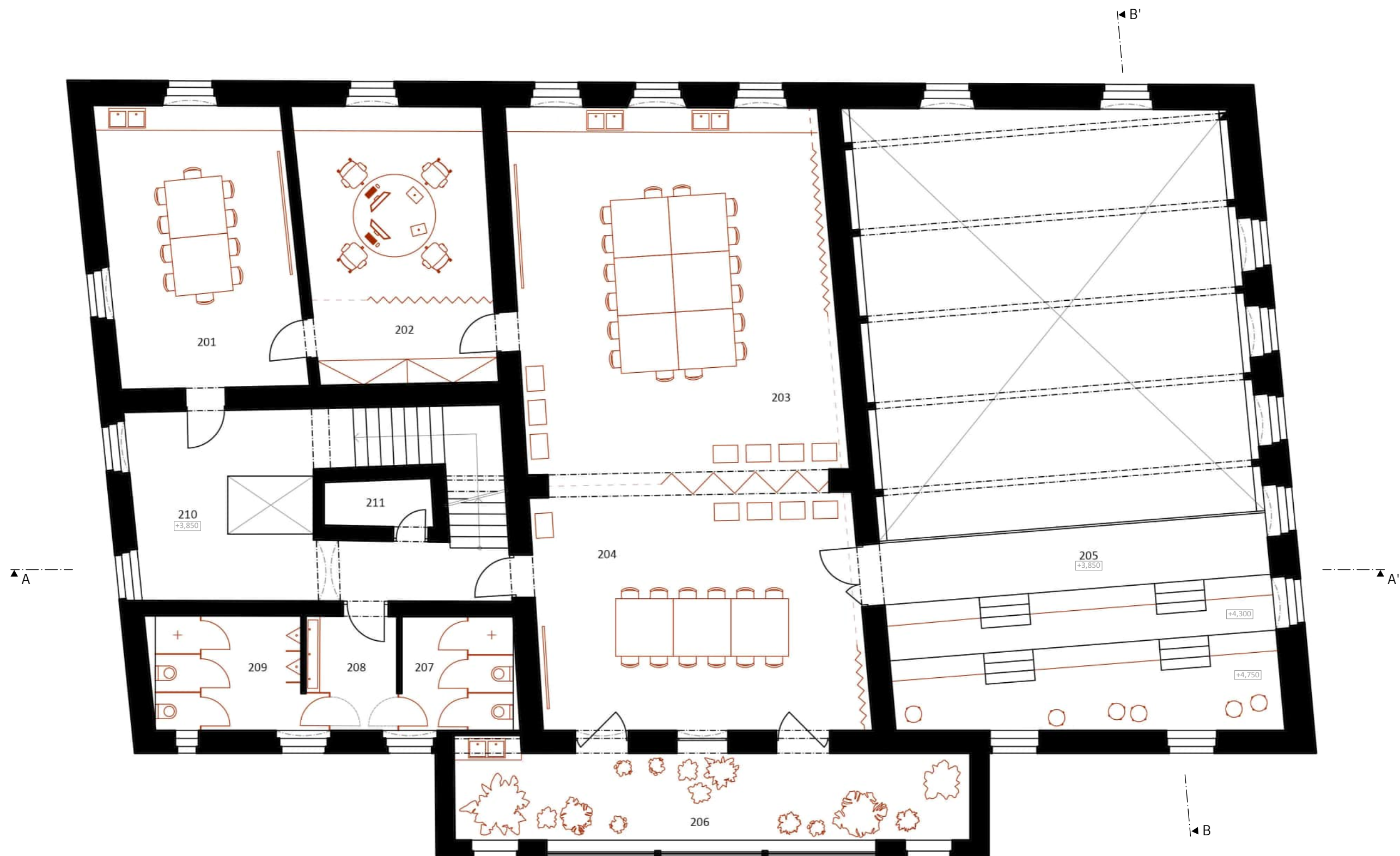
105	Chodba	22,7	m ²
106	Šatna	16,1	m ²
107	Foyer	29,1	m ²
108	Zádveří hlavního vstupu	14,2	m ²
109	Příruční sklad	3,5	m ²
110	Kabinet – taneční kroužek	12,1	m ²

111 – 114	Sklad potřeb	2,3 - 4,3	m ²
115	WC - muži	6,1	m ²
116	WC – ženy, imobilní	4,5	m ²
117	Chodba	19,4	m ²

LEGENDA ZNAČEK

- ▶ Hlavní vstup
- ◀ Vedlejší vstup

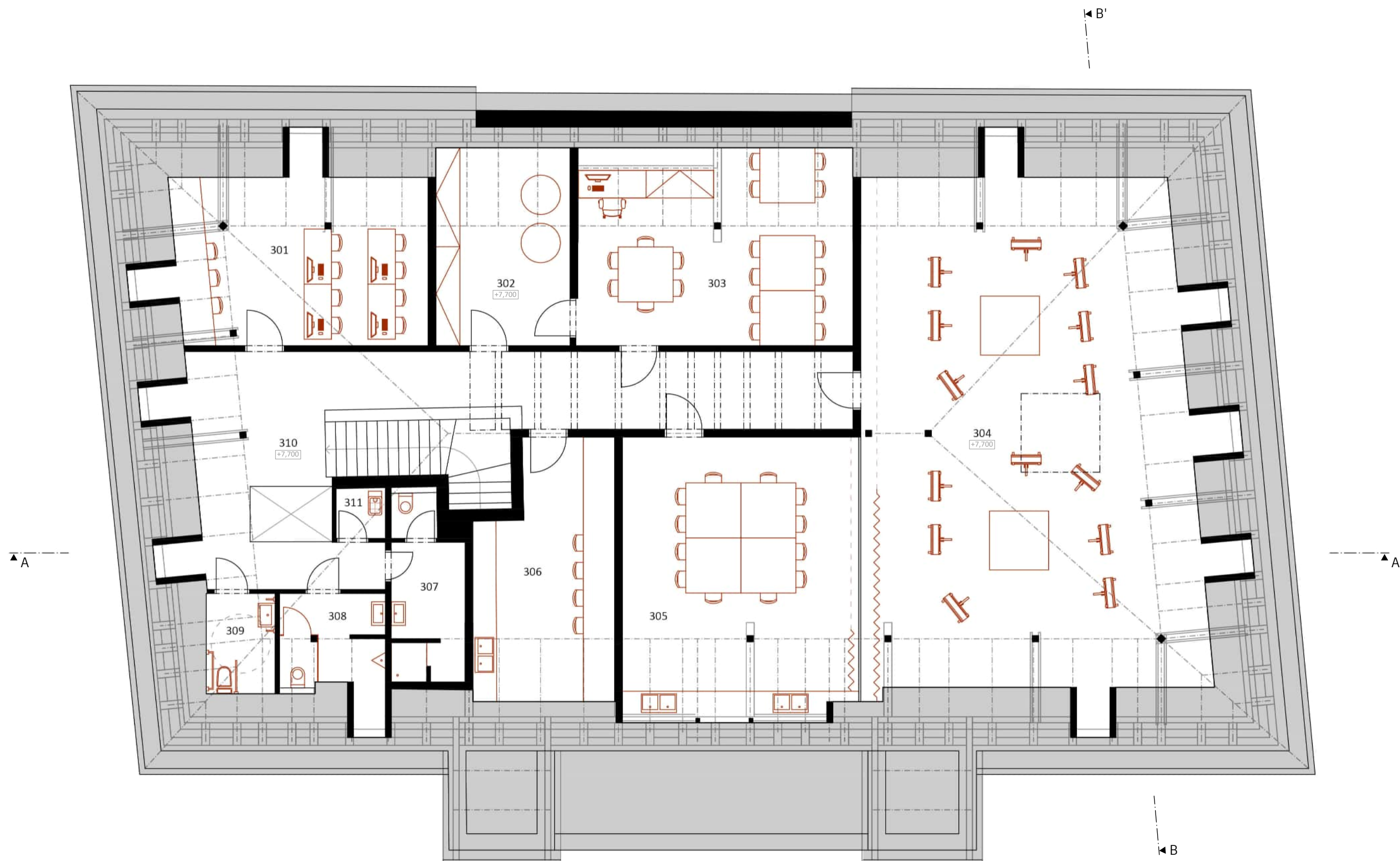

LEGENDA MÍSTNOSTÍ

201	Učebna – výtvarná tvorba	30,7	m ²	205	Galerie	46,4	m ²	209	WC – muži	10,2	m ²
202	Kabinet - výtvarná tvorba	29,6	m ²	206	Zimní zahrada	26,4	m ²	210	Chodba	36,5	m ²
	Sklad potřeb				Výstavní prostory			211	Sklad potřeb	3,0	m ²
203 - 204	Učebna – výtvarná tvorba	108,0	m ²	207	WC – ženy	7,7	m ²				
	Výstavní prostory			208	Umývárna	6,1	m ²				

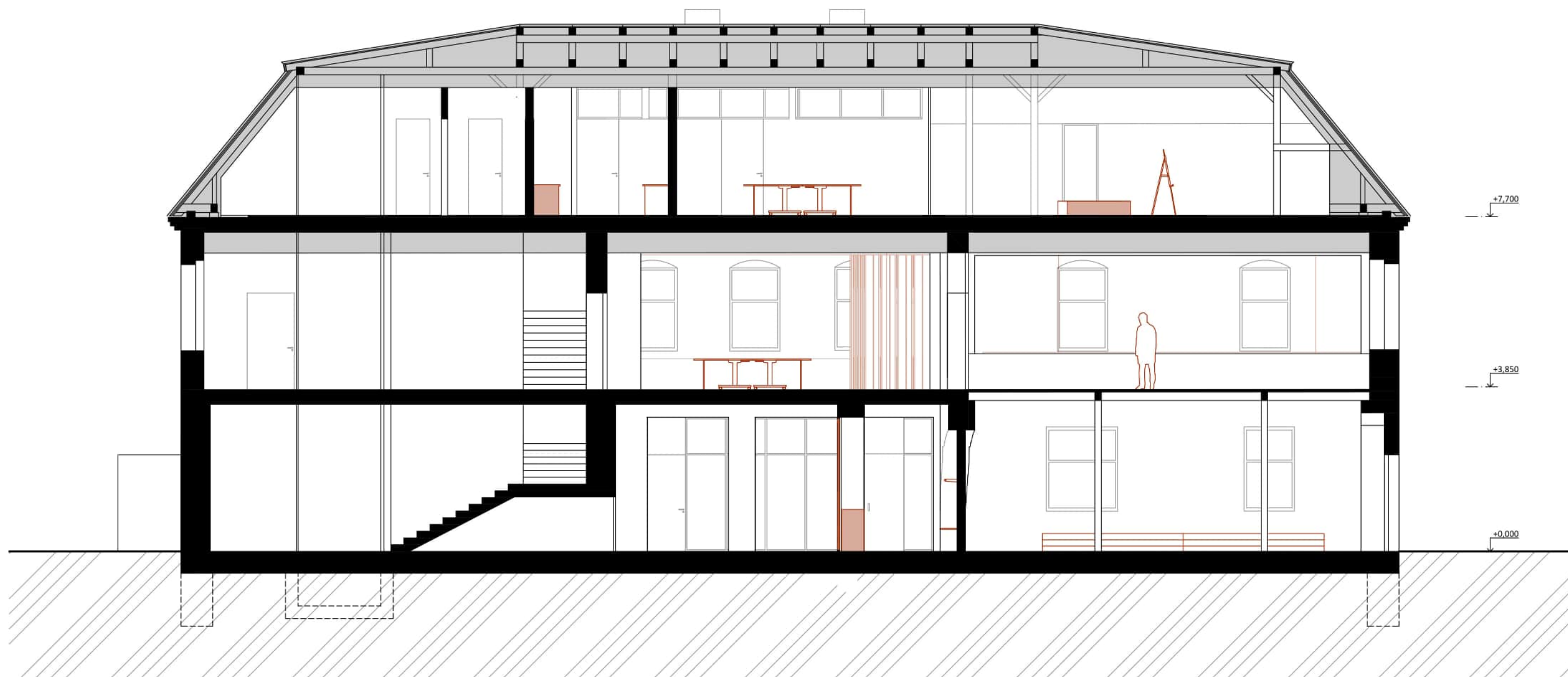

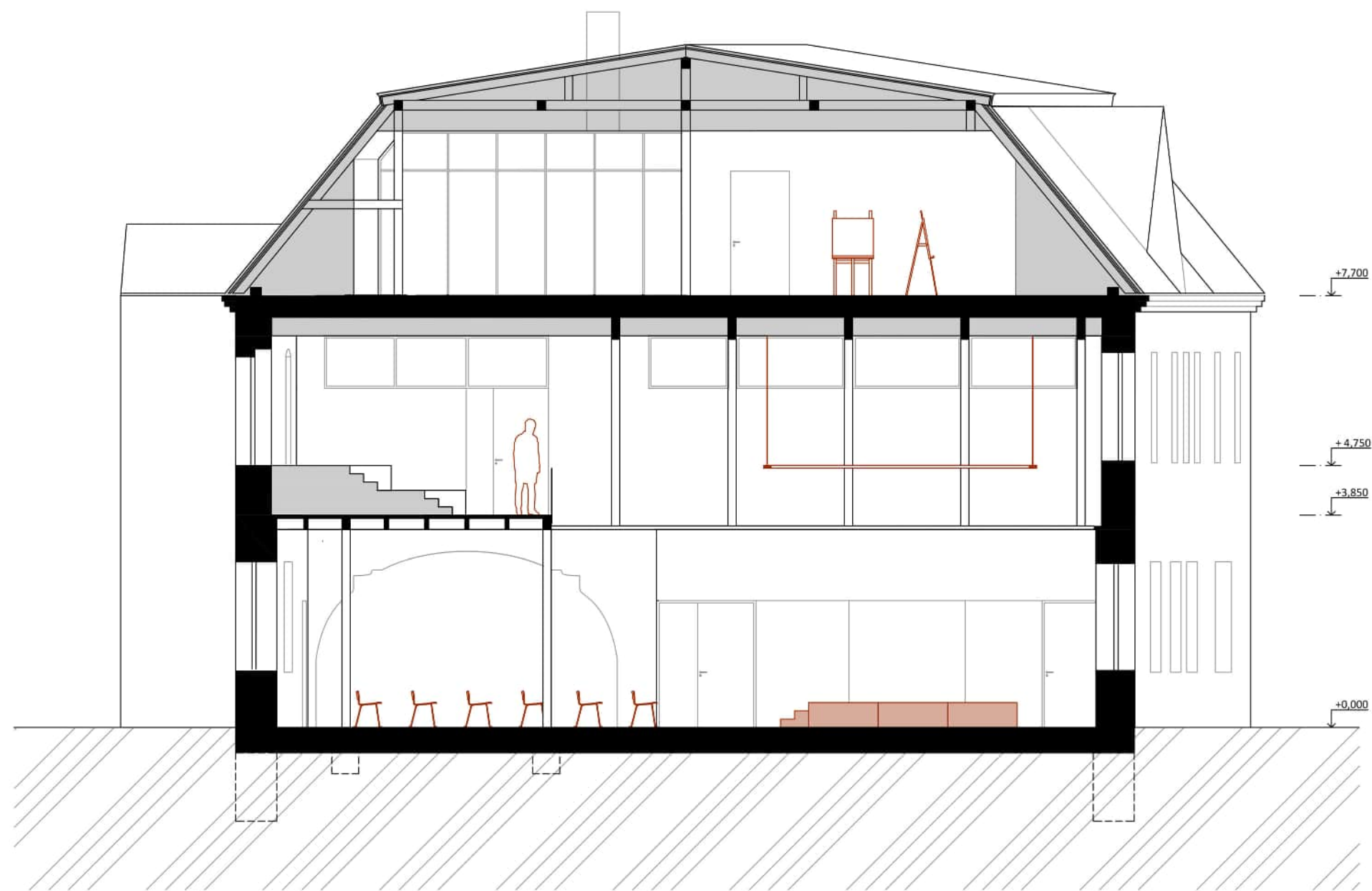

LEGENDA MÍSTNOSTÍ

301	Učebna – PC, 3D tisk, multimedia	28,8	m ²	303	Učebna – keramická hlína – glazování	35,2	m ²	307	WC, sprcha – zaměstnanci	6,2	m ²
	Technická místnost			304	Kreslárna	114,0	m ²	308	WC – muži	7,2	m ²
302	Sklad potřeb	15,9	m ²	305	Učebna – keramická hlína – modelování	43,1	m ²	309	WC – ženy, imobilní	4,5	m ²
	Výpalovna			306	Učebna – grafika	20,9	m ²	310	Chodba	57,8	m ²

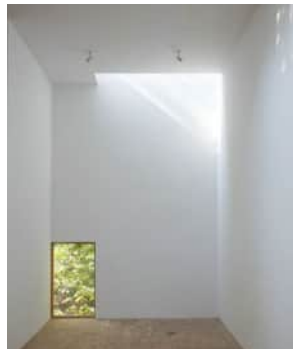

LEGENDA MATERIÁLŮ

1) Bílá omítka

2) Dřevo - dubová překližka

3) Kartáčovaná nerezová ocel

4) Sklo

5) Matované sklo

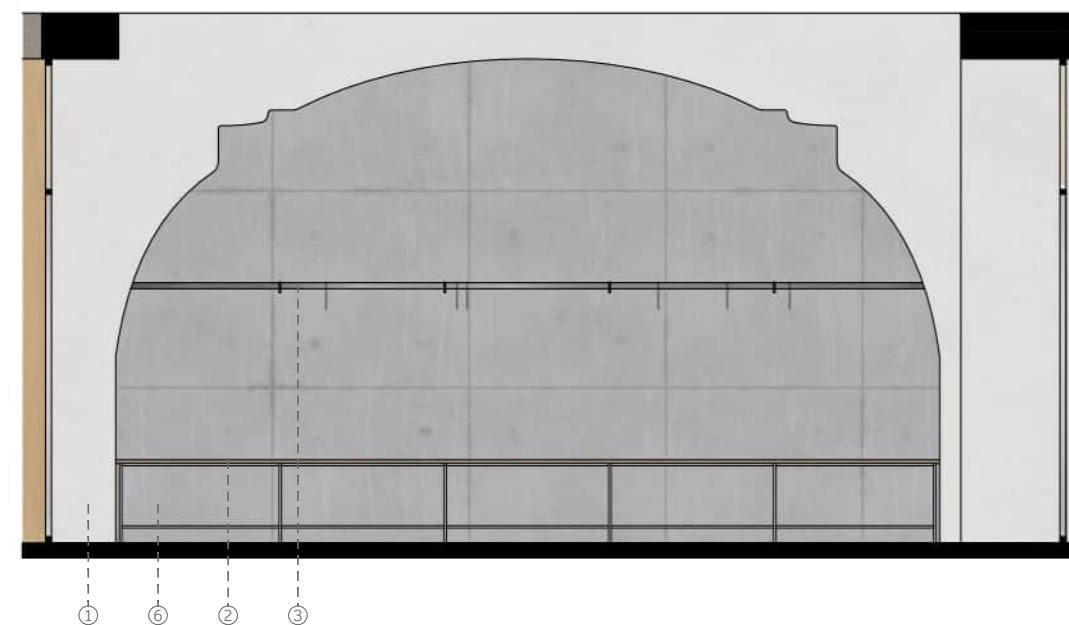
6) Beton

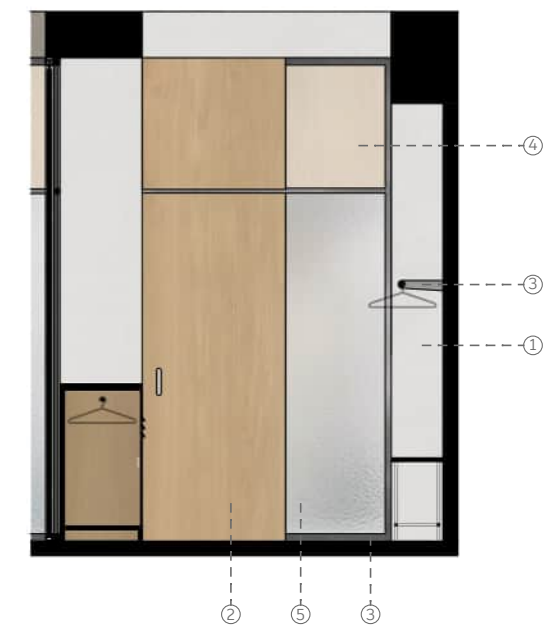
POHLED 1

POHLED 3

POHLED 2

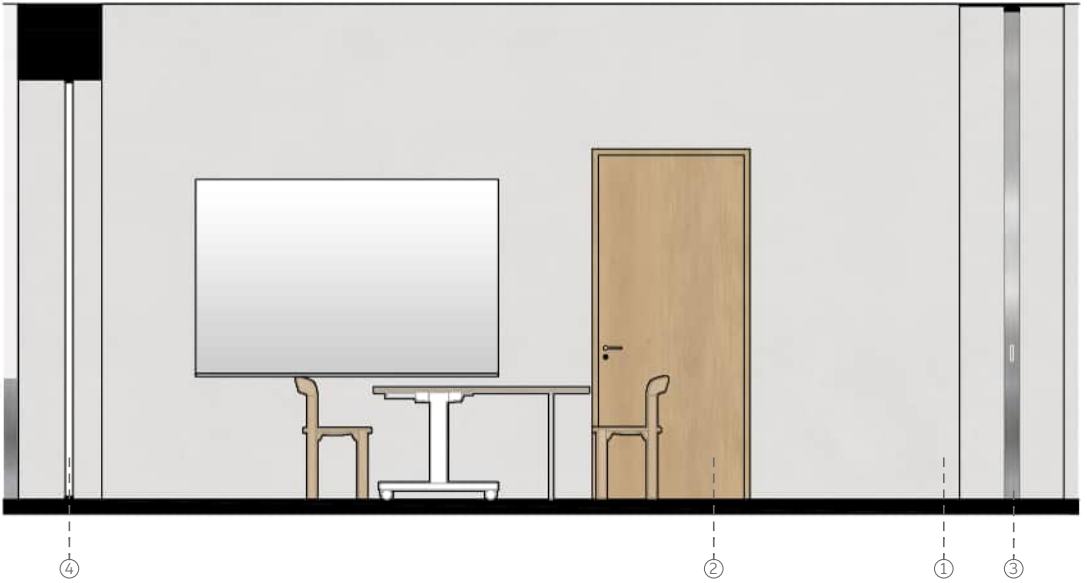
POHLED 4

POHLED 1

POHLED 2

POHLED 3

POHLED 4

LEGENDA MATERIÁLŮ

1) Bílá omítka	3) Kartáčovaná nerezová ocel	7) Laminovaná (HPL) vrstva	8) Látkové závěsy
			
2) Dřevo - dubová překližka	4) Sklo		
			

POHLED 1

LEGENDA MATERIÁLŮ

1) Bílá omítka

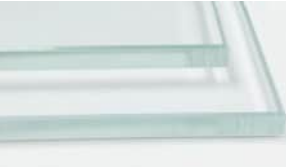
2) Dřevo - dubová překližka

3) Kartáčovaná nerezová ocel

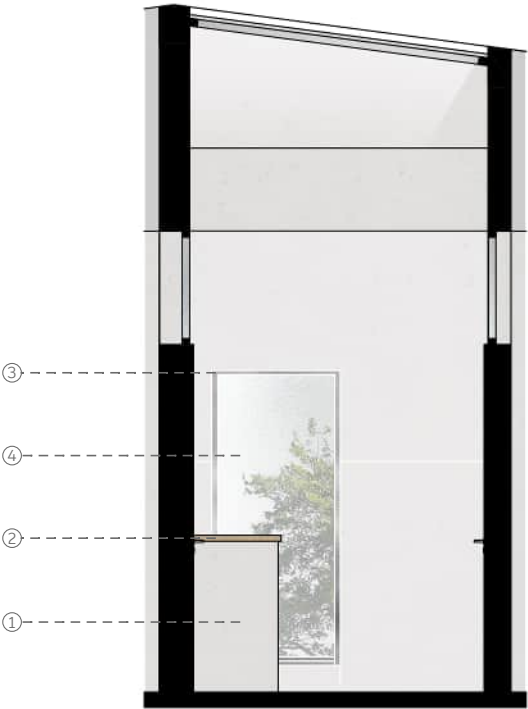
4) Sklo

5) Matované sklo

POHLED 2

POHLED 3

LEGENDA MATERIÁLŮ

1) Bílá omítka

3) Kartáčovaná nerezová ocel

2) Dřevo - dubová překližka

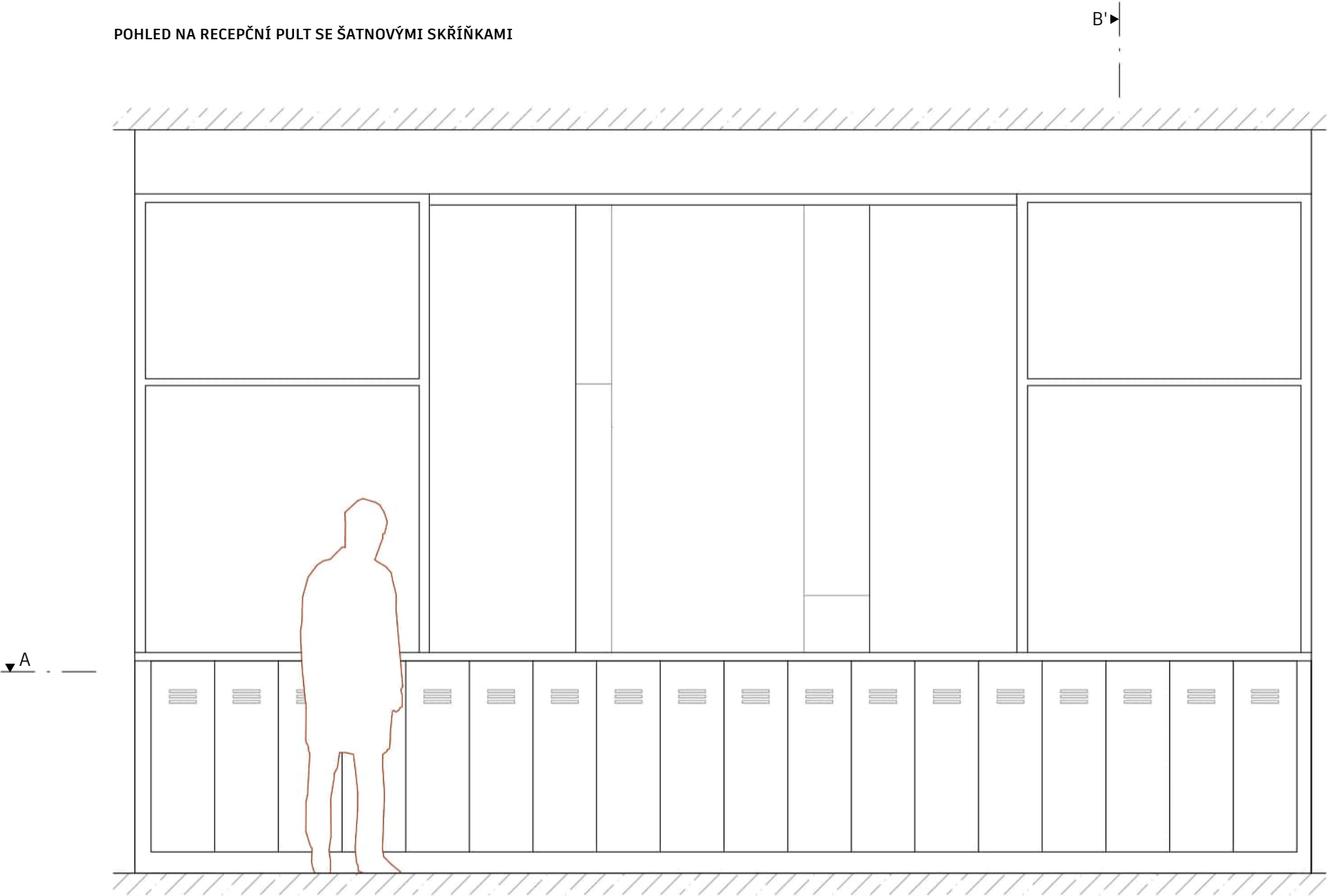
4) Sklo

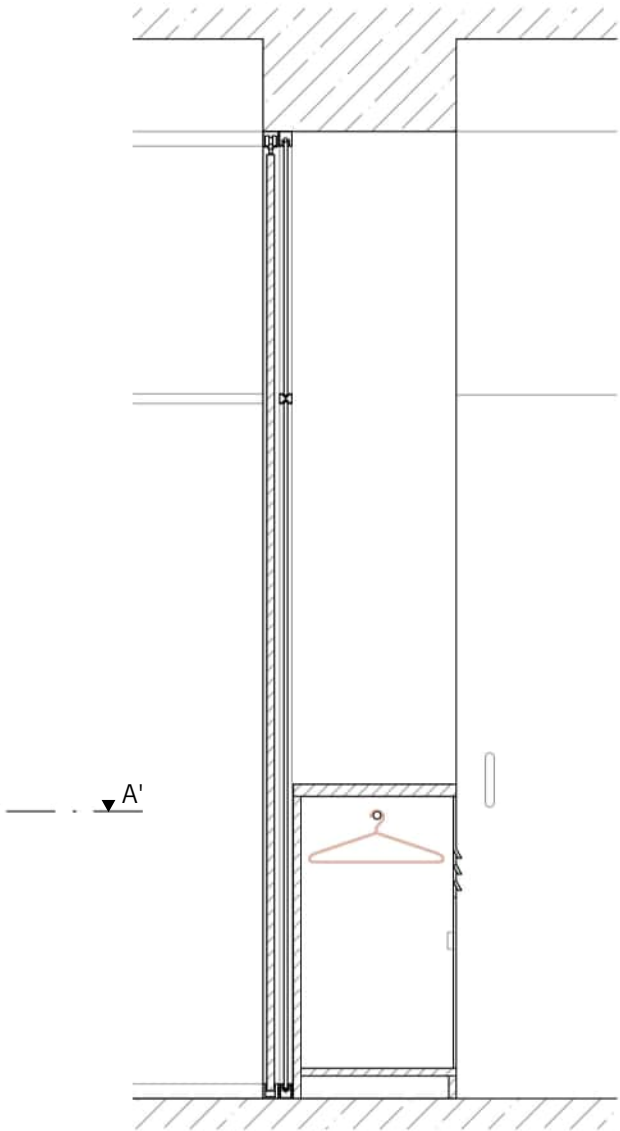
POHLED 4

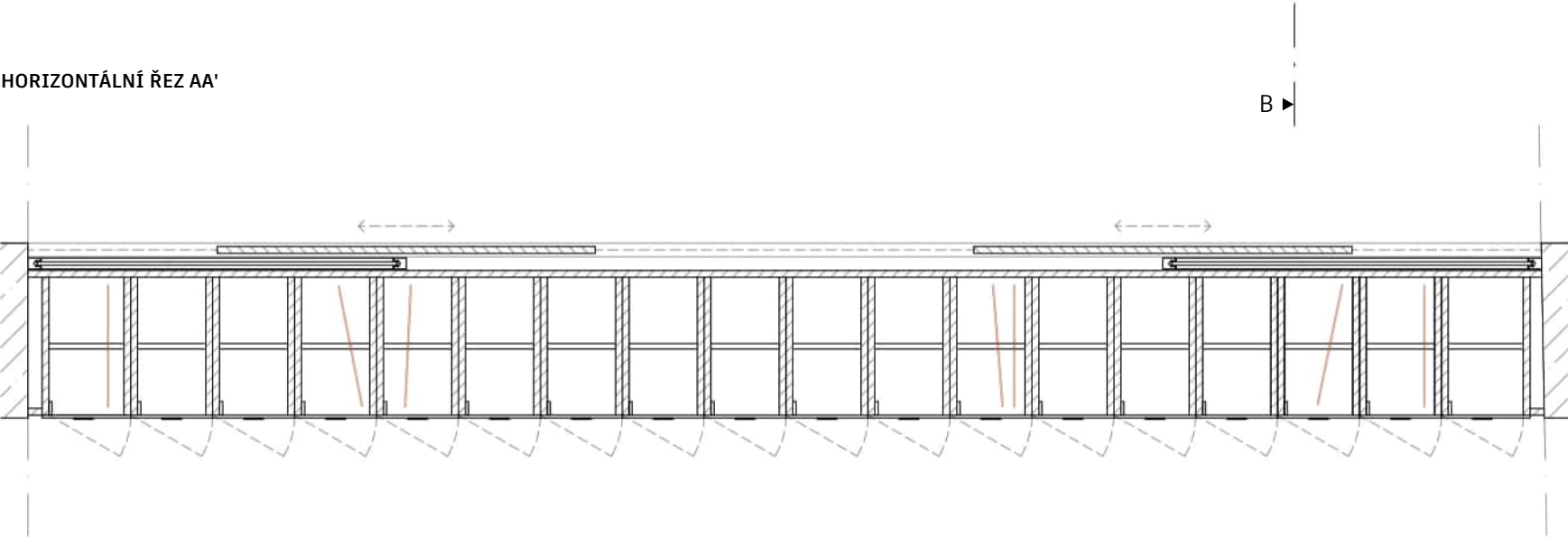
POHLED NA RECEPČNÍ PULT SE ŠATNOVÝMI SKŘÍŇKAMI

VERTIKÁLNÍ ŘEZ BB'

HORIZONTÁLNÍ ŘEZ AA'

LEGENDA

- Původní stavební konstrukce objektu
- Dubová překližka, hrany kryty dýhou, povrchová úprava polomatným lakem
- Pohyb mobilních částí prvku

KONSTRUKČNÍ A MATERIÁLOVÉ ŘEŠENÍ

Textový popis viz. Průvodní zpráva.

FOYER

Prostory foyer jsou propojeny s šatnou prostřednictvím dělicího pultu. V běžném provozu funguje zázemí za pultem jako šatna žáků (pod pultem uloženy skříňky), během kulturních akcí se však prostor otevírá a mění se na recepci s odkladní šatnou pro návštěvníky.

Vizualizace dále ukazují tlumenou barevnou paletu a materiálové zpracování provazující zbytek interiéru ZUŠ.

MULTIFUNKČNÍ SÁL

Multifunkční sál je koncipován jako divadelní prostor, jehož charakter lze jednoduchými zásahy proměnit. Odsunutím praktikáblů vzniká otevřená taneční plocha, odtažením černých závěsů se odhaluje velkoplošné zrcadlo určené pro taneční výuku, zatímco jejich zatažením zajistíme neutrální scénické pozadí s vhodnými akustickými vlastnostmi.

Prostor byl otevřen odbouráním stropu a odhalením potenciální světlé výšky sálu. Ztuzující konstrukce byla nahrazena dřevěnými žebry a osazením galerie. Pomocí dřevěného obkladu dostává převýšený prostor charakter novodobé přístavby.

MULTIFUNKČNÍ SÁL

Vizualizace zobrazuje detail odhaleného tanečního parketu a velkopločného zrcadla se sekundárním zaměřením na rastr konstrukce.

GALERIE

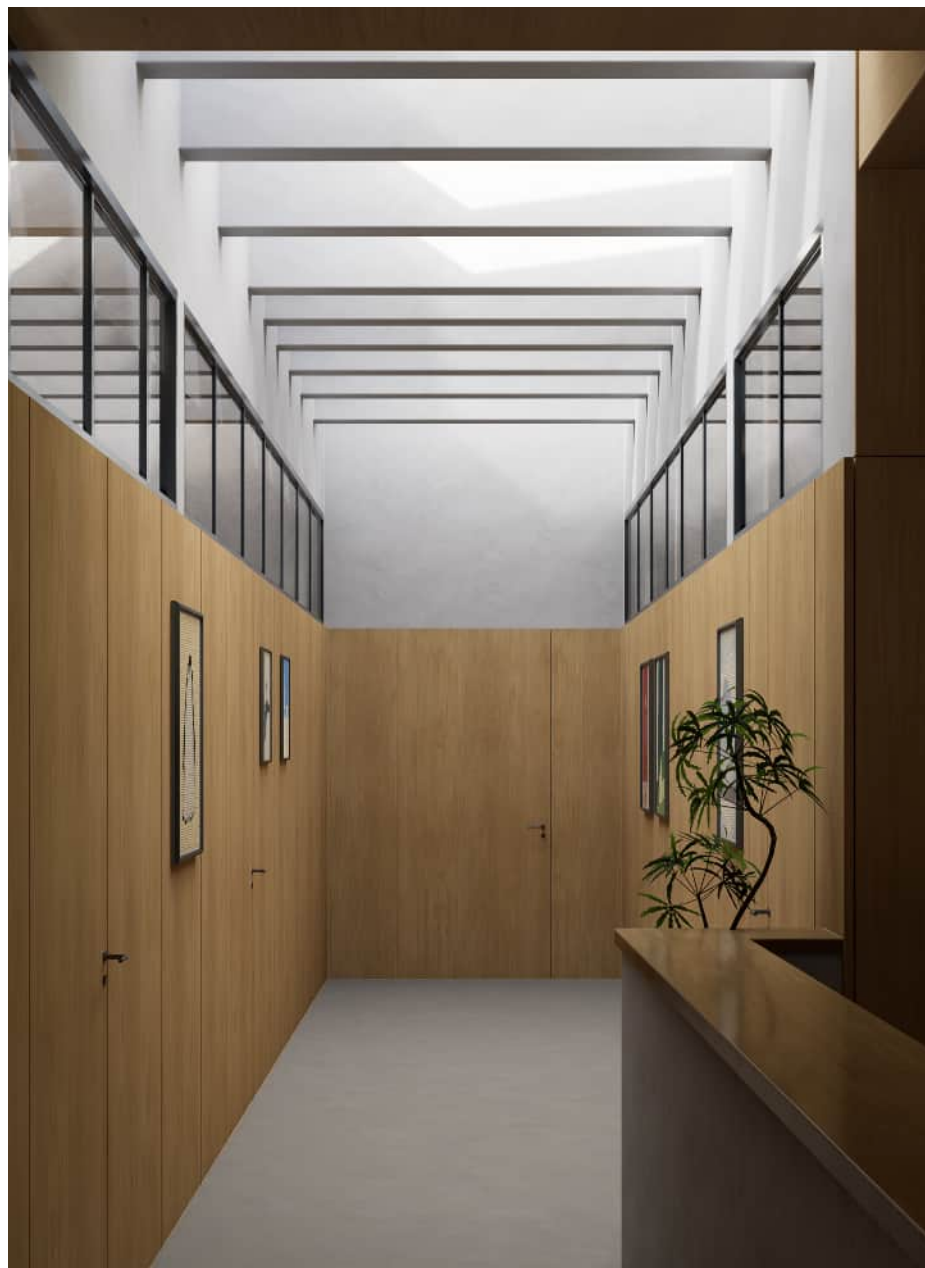
Pohledem do galerie sledujeme materiálovou jednoduchost prostoru - dominující dřevěné obklady a konstrukce, skleněné zábradlí zaručující nerušený výhled a decentní kontrast sedacího mobiliáře. Posezení v galerii reaguje na původní neměnné struktury objektu ve znaze měnit tyto limity v příležitost.

VÝSTAVNÍ PROSTORY

Učebny výtvarného oboru jsou vybaveny autorskými sklopnými stoly. Jejich vyklopením vznikají výstavní panely pro dětské práce. Otevřením harmonikových stěn se následně třídy propojí v jeden kontinuální výstavní prostor, který plynule přechází přes prosklené pivotové dveře až do zimní zahrady. Proměnou učebny je umožněn nerušený prostup návštěvníků kulturních akcí až na galerii divelního sálu.

CHODBA

Vizualizace ukazuje prosvětlení prostoru integrací světlíků mezi trámy nosné konstrukce, odkud je světlo pásovými okny dále vedeno do hloubky dispozice. Dřevěný obklad funguje jako přirozený podklad pro výstavu dětských prací pro inspiraci a oživení prostoru.

KRESLÍRNA

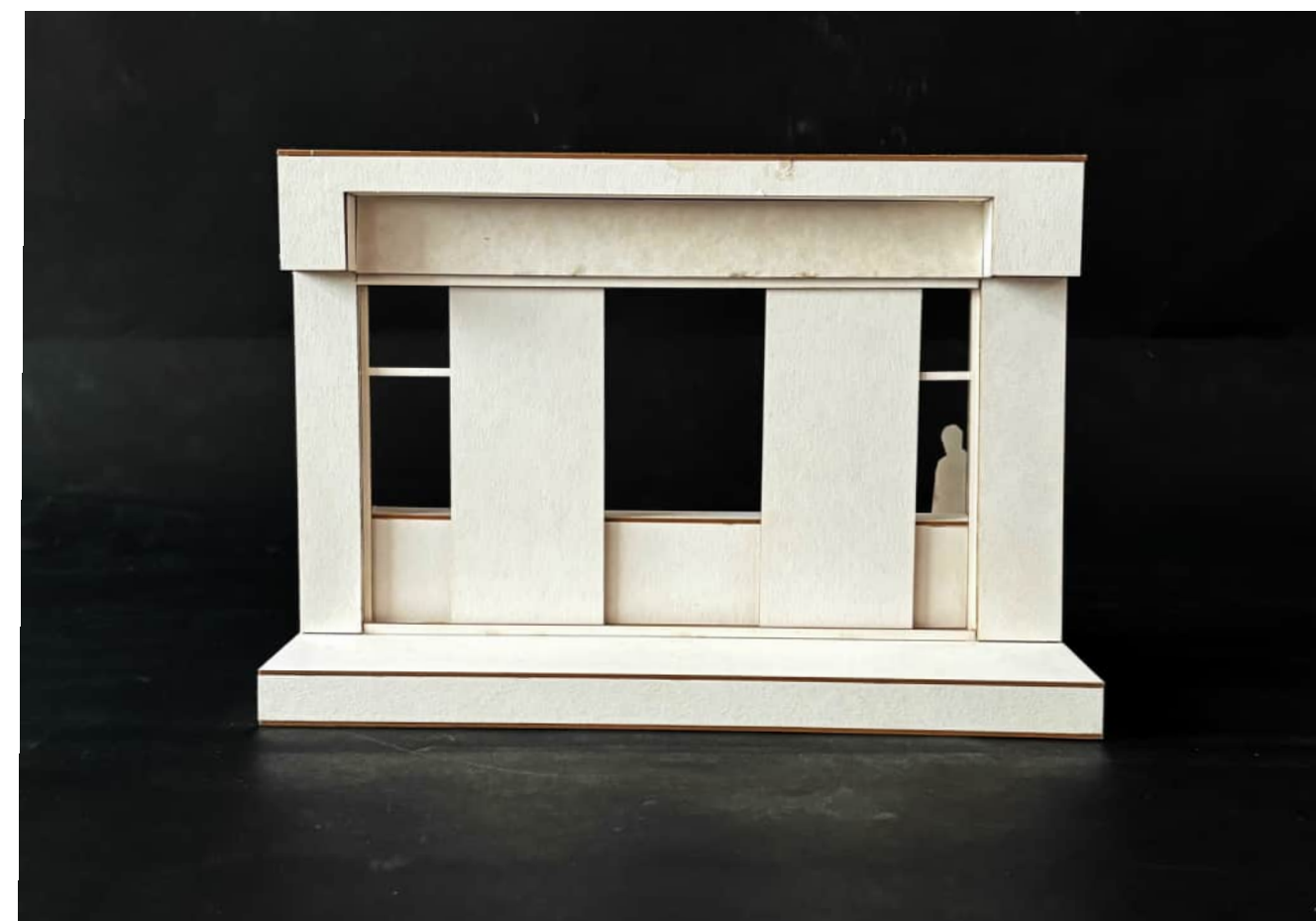
Kreslárna následuje vizuální čistotu učeben. Běloba prostoru zajišťuje nezkreslený odraz světla na kreslených subjektech a práci žáků. Přeměnou vykřív v podlouhlá střešní okna a otevřením nového světlíku je prostor kvalitně prosvětlen. Soukromí kreslárny zajišťuje využití matovaného skla a závěsů po její délce.

EXTERIÉROVÉ ÚPRAVY

Urbanistický návrh respektuje charakter okolí a zlepšuje prostupnost území, přičemž klíčovou změnou je přesun hlavního vstupu směrem do nově vybudovaného veřejného parku s protihlukovým valem a okružní trasou. Před budovou, která se navrácí k původní bílé fasádě, vzniká reprezentativní dlážděný prostor pro setkávání. Celé řešení klade důraz na střídme architektonické zásahy, udržitelnost prostřednictvím recyklace materiálů a upřednostnění pěšího pohybu.

Fyzický model z lepenky s posuvnými prvky